

Sâti el-Husri

Kahire

22.3.1963

Aziz Profesör Gökbiçin,

Size şimdiye kadar yazamadım. Çünkü son derece meşgul idim. Ve bu yaz için kati kararımı alamamış idim.

Ben “Havliyyetü’l-Tefakatü’l-Arabiyye” yani Anmuavisi de la Yulline Iralu’dan beş büyük cilt neşretmiş idim. Bunun Arap memleketlerindeki terbiye ve talim ve tenkit hareketlerinin tam bir “deskripsiyonu”nu ihtiva eden bu ciltlerin sonuncusunu 1957’de neşretmiş idim. (900 sahifelik bir kitap halinde). Ve o zaman bu benim bu meydanda son eserim olacağını ilan etmiştim.

Fakat bu beş altı senede o kadar büyük değişiklikler oldu ki.... Her taraftan gördüğüm ısrar üzerine, son beş senenin ahvali hakkında bir altıncı cilt çıkarmaya karar verdim ve geçen yaz Cenevre’de iken başladığım bu eseri ancak dün bitirdim. Ve yarın Arap Devletleri Birliği’nin kültür idaresine teslim edeceğim.

Bununla beraber, üç ay evvel Bağdat’a giderek Ebi Yusuf el-Kindi hakkında yapılan “Muahhidhane” iştirak etmişim. Şimdi de buradan Bağdat’a giderek iki hafta kaldıktan sonra Beyrut’a döneceğim. Ve yaz mevsimi başlayınca Kıbrıs’a giderek, yeni yazılarımı orada tamamlayacağım.

Maalesef bu sene Avrupa’ya gitmek niyetinde değilim. Bu sebeple, zannederim ki buluşmamız kabil olamayacaktır.

Ben Cenevre’de Profesör “Nusret Zafer” ile tesadüfen görüşmüş idim. Bağdat’ta iken de “Hilmi Ziya Ülgen” ile görüştüm.

Size ve aileniz efradına en iyi temennilerimi tekrar ederek.

Sâti el-Husri